

ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОГРАМИ ЕРАЗМУС+

Нагі С.¹, Перерва П.Г.²,

¹*Мішкольцьський університет, м. Мішкольць*

²*Національний технічний університет*

«Харківський політехнічний інститут», м. Харків

Програма Erasmus+ – це провідна ініціатива Європейського Союзу, спрямована на підтримку освіти, молоді та спорту. Вона відкриває широкі можливості для академічної мобільності, співпраці між університетами, підвищення якості освіти та розвитку європейських цінностей. Для українських закладів вищої освіти участь у програмі є стратегічним ресурсом для інтеграції у європейський освітній простір. Основні напрями програми: міжнародна академічна мобільність студентів, викладачів, науковців. Механізми реалізації програми: кредитна мобільність: короткострокове навчання студентів за кордоном з академічним визнанням; спільні магістерські програми (Erasmus Mundus); проекти співпраці (KA2): розробка інноваційних освітніх курсів, підручників, методик; Жан Моне: підтримка викладання європейської інтеграції; мережі університетів та інституцій: наприклад, Alliances for Innovation. Участь України у програмі Еразмус+: з 2014 року Україна є країною-партнером програми; ВНЗ заклади України активно залучені до мобільності та проєктів KA2; підтримка академічної доброчесності, модернізації освітнього менеджменту; збільшення можливостей для навчання українських студентів за кордоном навіть в умовах війни. Особливості впровадження в українських ЗВО: необхідність дотримання стандартів якості освіти; мовна підготовка учасників; розробка механізмів перезарахування навчальних кредитів; адміністративна спроможність координаторів проєктів; забезпечення прозорості конкурсного відбору. Виклики: інституційна бюрократія; недостатня інформованість студентів; військові дії, що обмежують мобільність. Перспективи: розвиток цифрових форм мобільності; розширення міжнародної співпраці; інтеграція до вищої освіти ЄС. Програма Erasmus+ є важливим інструментом європейської інтеграції української освіти. Її ефективна реалізація сприяє підвищенню якості освіти, розвитку людського капіталу та укріпленню міжкультурного діалогу.

Література:

1. Скрипниченко В.А. Інноваційні аспекти виробництва біопалива на Україні: стан, проблеми, перспективи // Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. 2009. С. 175-180.
2. Перерва, П.Г. Інноваційні технології реструктуризації промислового підприємства. Маркетинг інновацій і інновації у маркетингу: збірник тез доповідей VIII Міжнар. науково-практ. конф., 25-26 вересня 2014 р. Суми: ТОВ "ДД "Папірус", 2014. С. 119-121.
3. Кулаєць М.М., Бабієнко М.Ф., Лайко П.А., Витвицька О.Д. Інноваційна діяльність в аграрній сфері // *Економіка АПК*. 2011. № 2. С. 100-107.
4. Витвицька О. Д., Демешкант Н. А. Особливості інноваційного розвитку економіки і завдання аграрної науки та освіти. *Агросвіт* № 9, 2015. С. 3-7.
5. Витвицька О.Д. Концептуальні підходи до дослідження механізму інноваційно-інвестиційного розвитку зерновиробництва // *Агроінком*. 2013. №10-12. С.10-14.